

Bortset fra kravet om angivelse af forsendelsens vægt, svarer de foreskrevne oplysninger til dem, der kræves efter lovforslagets §§ 92 og 93 (passagerbilletter og rejsegodsbeviser).

Bestemmelsen om, at luftfragtbrevet skal indeholde angivelse af, at Warszawa-konventionen eller tilsvarende lovgivning kan være anvendelig, er udgået.

Til § 98

(Montreal 4, art. 9)

Den nye affattelse af § 98 svarer til lovforslagets § 92, stk. 3, og § 93, stk. 3. Der henvises til lovforslagets specielle bemærkninger til § 92, stk. 3.

Til § 99

(Montreal 4, art. 10)

Bestemmelserne i *stk. 1* svarer til reglerne om afsenderens ansvar for oplysninger i luftfragtbrevet ifølge den gældende § 99. Det er dog nu præciseret, at afsenderen også er ansvarlig for nogen, som har handlet på afsenderens vegne. Afsenderen er således også ansvarlig for oplysningerne i luftfragtbrevet, hvis befordrerer har udfærdiget dette efter afsenderens anmodning, jfr. forslagets § 95, stk. 2. Afsenderen har naturligvis ret til regres.

Afsenderens ansvar omfatter også sådanne oplysninger, som afsenderen eller nogen på afsenderens vegne giver til befordrerer for en sådan registrering, der erstatter luftfragtbrevet, eller for indføjeelse i godskvitteringen. Afsenderen har således samme ansvar for disse oplysninger som for dem, afsenderen giver i luftfragtbrevet.

Afsenderen vil som følge heraf efter omstændighederne være ansvarlig for skade, der skyldes manglende eller ufuldstændige oplysninger ved forsendelse af f.eks. farligt gods.

Stk. 2 omhandler befordrerens ansvar for, at oplysningerne indføres korrekt i registreringssystemet og i godskvitteringen.

Hvis der, uden at afsenderen er ansvarlig herfor, er mangler i de oplysninger, der er registreret eller indføjet i godskvitteringen af befordrerer eller af nogen på befordrerens vegne, er befordrerer ansvarlig for den skade, der derved er påført afsenderen eller nogen, som afsenderen er ansvarlig over for.

Til § 100

(Montreal 4, art. 11)

Som en følge af at der skabes mulighed for udstedelse af godskvitteringer, jfr. lovforslagets § 94, stk. 2, sidestiller forslagets § 100 godskvitteringen og oplysninger i denne med luftfragtbrevet og oplysninger i dette.

I *stk. 1* er der indsat en bestemmelse om, at luftfragtbrevets og godskvitteringens bevisvirkning med hensyn til befordringsvilkårene kun angår de vilkår, som er angivet i disse dokumenter.

I forhold til den gældende § 100 er de øvrige ændringer redaktionelle.

Til §§ 101–105

(Montreal 4, art. 12, 13, 15 og 16)

Bortset fra de ændringer, der er en konsekvens af lovforslagets bestemmelser om, dels at udfærdigelse af luftfragtbreve ikke er obligatorisk og dels, at der i stedet kan udstedes godskvitteringer, svarer forslaget med redaktionelle ændringer til de gældende §§ 101–105. Udtrykket »told- og afgiftsforskrifter og andre offentlige forskrifter« i forslagets § 105 indebærer således ikke nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse. Der er fortsat tale om forskrifter af fiskal karakter og forskrifter, der varetager navnlig sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn, f.eks. forskrifter om transport af farligt gods.

Til § 106

(Guatemala art. 17)

Ifølge den gældende bestemmelse i § 106, jfr. § 109, er befordrerer ansvarlig, hvis en passager bliver dræbt eller lider skade på legeme eller helbred som følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord i et luftfartøj eller under indstigning eller udstigning. Befordrerer er dog fri for ansvar, hvis befordrerer beviser, at denne og dennes folk har taget alle nødvendige forholdsregler for at undgå skaden på passageren, eller at dette ikke har været muligt for dem. Der er således tale om et såkaldt præsumptionsansvar, dvs., et ansvar med omvendt bevisbyrde.

Lovforslagets § 106 indebærer i overensstemmelse med Guatemala-protokollens artikel 17, stk. 1, at der i stedet indføres et objektivt ansvar for befordrerer således, at befordrerer er ansvarlig for skaden, hvis den er en følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord på luftfartøjet eller i forbindelse med passagerens ind- eller udstigning. Det er præciseret, at befordrerer også er ansvarlig for tab af forsørger. Befordrerens ansvar omfatter dog ikke sådanne skader, som udelukkende skyldes